

தமிழ் மொழி வளர்ச்சியும் இஸ்லாமியப் புதினங்களும்

முனைவர் கா.மைதீன்

உதவிப்பேராசிரியர் மற்றும் தலைவர்,

இஸ்லாம் மற்றும் இஸ்லாமியத் தமிழியல் துறை,

சமயங்கள், தத்துவம் மற்றும் மனிதநேயச் சிந்தனைப்புலம்,

மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம், மதுரை -21

Mail ID : kmaideenmku@gmail.com

26

ஆய்வுச் சுருக்கம்

தமிழ் இலக்கியங்கள் பல்வேறு காலகட்டங்களில் பல்வேறு முறைகளில் வளர்ச்சி பெற்று வந்திருக்கின்றன. தொடக்க காலத்திலேயே சமயங்களின் வழியாக இலக்கியங்கள் தோற்றம் பெறுவது உருவாக்கம் பெற்று விட்டது. தமிழில் தோன்றிய காப்பியங்கள் அனைத்தும் சமயக் காப்பியங்களாகவே தோன்றின. பக்தி இலக்கிய காலகட்டத்தில் சைவ, வைணவ இலக்கியங்கள் கோலோச்சின. அதன்பின் தோன்றிய சிற்றிலக்கியங்களிலும் சமயங்களின் பங்களிப்பைக் காணமுடிகிறது. இஸ்லாமிய, கிறித்தவ சமயங்களைச் சார்ந்தோர் இந்தியாவில் பண்டைக் காலத்திலேயே வணிகத் தொடர்பின் காரணமாக குடியேற்றம் பெற்றனர். சங்க இலக்கியத்தில் யவனர் எனக் குறிக்கப் பெறுவோர் துருக்கியராகவும், அராபியராகவும் இருந்தனர். சைவ, வைணவ இலக்கியங்களைப் போல இஸ்லாமிய, கிறித்தவ இலக்கியங்களும் தோற்றம் பெற்றிருக்கின்றன. அவை காப்பியங்களாகவும் சிற்றிலக்கியங்களாகவும் உருவாக்கம் பெற்று வளர்ச்சியடைந்தன. நவீன உரைநடைகளில் இஸ்லாமியர்களின் பங்கும் அளப்பரியதாகச் சுட்டப்படுகிறது. தமிழில் தோன்றிய இரண்டாவது நாவலை எழுதியவர் சித்தி லெவ்வை மரைக்காயர் ஆவார். தமிழில் இஸ்லாமியப் புதினங்கள் வரலாற்றுத் தன்மையில் தொடக்கத்தில் வெளிவந்தன. 80களுக்குப் பின்னர் சமூக, அரசியல், பொருளாதாரத் தளங்களையும், குடும்ப அமைப்பினைக் குறித்தும் சமூக ஏற்றத் தாழ்வுகள் குறித்தும் உருவாக்கம் பெற்று வளர்ச்சி பெற்று வந்தன. இஸ்லாமியப் புதினங்களில் பெண் எழுத்தாளர்கள் மிகுந்த பங்களிப்பினை செலுத்தி வருகின்றனர். சாதிய ஏற்றத் தாழ்வுகள், பெண்களின் ஒடுக்குமுறை, சமயத்தின் மூடுண்ட தன்மை ஆகியனவற்றை தம் கருப்பொருளாகக் கொண்டு எழுதினார்கள். தற்காலத்திய புதினங்களில் இஸ்லாமியர்களின் பங்கு குறிப்பிடத்தகுந்தது என்பதை இக்கட்டுரை எடுத்துரைக்கிறது.

குறிப்புச் சொற்கள்

இஸ்லாம், சங்க காலம், யவனர், பல்சந்த மாலை, உமறுப் புலவர், ஜூனைதா பேகம், சித்தி லெவ்வை மரைக்காயர், அசன்பே சரித்திரம்

முன்னுரை

தமிழ் இலக்கியங்கள் வளர்ச்சி பெற்ற விதத்தைப் பற்றி எழுதப்படுகின்ற வரலாறுகள்

பல்கூறுகளாக அமைந்திருக்கின்றன. மரபிலக்கியங்கள், நவீன இலக்கியங்கள் என்ற பாகுபாட்டினை அவை முதன்மையாகக் கொண்டிருக்கின்றன. தனிநிலைச் செய்யுள்களாக இயற்றப்பட்ட சங்க இலக்கியங்கள் குறுகிய அடிகளைக் கொண்டு இயற்றப்பட்ட அற இலக்கியங்கள் நெடுமையான அடிகளைக் கொண்டு விளங்கிய காப்பியங்கள், பக்தி இலக்கியங்கள், அகப்பொருள் பற்றி சிறக்கப் பேசினவாகக் கருதப்படுகின்ற சிற்றிலக்கியங்கள் எனப் பலவற்றை பட்டியலிடுகின்றனர். இதில் தொடக்க காலத்திலிருந்தே பௌத்த, சமண இலக்கியங்கள் தம் இடத்தைப் பிடித்து விட்டன. சங்க இலக்கியங்கள் சமயஞ் சாராதவை எஉன்று கூறப்பட்டாலும் சைவ, வைணவக் கடவுள்களை முதன்மைப்படுத்தும் பாடல்கள் பத்துப் பாட்டிலும் எட்டுத் தொகையிலும் மிகுதியாக இருக்கின்றன. அதே போல காப்பியங்கள் யாவும் சமண, பௌத்த சமயத்தவரால் இயற்றப்பட்டனவாகக் கூறப்படுகின்றன. பக்தி இலக்கியங்களை இயற்றியவர்கள் சைவ, வைணவ அடியார்களாவர். அவர்களுக்குப்பின்தான் கிறித்தவ, இஸ்லாமிய சமயங்கள் இந்தியாவில் நுழைகின்றன. சமயங்களைப் பரப்புரை செய்வதற்கும் இந்திய நாட்டின் பகுதிகளை ஆட்சி செய்வதற்கும் இஸ்லாமிய, கிறித்தவ சமயத்தினர் வந்தனர் என்றே பொதுவாகக் கூறப்படுகிறது. அவரவர் இலக்கியங்களை வளர்த்தார்கள். தமிழைக் கற்றுக் கொண்டு இஸ்லாமியர்களும், கிறித்தவர்களும் இலக்கியங்களைப் படைத்தனர். காப்பியங்கள், சிற்றிலக்கியங்கள், நவீனப் புனைகதைகள் எனப் பலவற்றை எழுதினார்கள். இக்கட்டுரை தமிழ் மொழி வளர்ச்சியில் இஸ்லாமியப் புதினங்களின் பங்கினைப் பற்றிக் கூறுவதாக அமைகிறது.

இஸ்லாமியர்களின் தமிழக வருகை

இந்தியாவில் பல்வேறு சமயங்கள் தோன்றியிருந்தாலும் வெவ்வேறு நாடுகளில் தோன்றிய பல சமயத்தவர்களின் வருகை மற்றும் சமயப் பரப்புரையினால் இஸ்லாம், கிறித்தவம், ஜொராஸ்டிரம் போன்ற சமயங்கள் இந்தியாவில் பரவலாயின. யூத மதத்தினரும் கூட இந்தியாவில் காணப்படும் சூழல் இருக்கின்றது. இஸ்லாமியர்களின் தமிழக வருகையானது சங்க காலத்திலேயே நிகழ்ந்ததாகக் கூறப்படுகிறது. இஸ்லாம் சமயம் தோன்றுவதற்கு முன்னரே துருக்கியர்கள், அராபியர்கள் தமிழகத்தோடு வணிகத் தொடர்பு வைத்திருந்தார்கள் என்று கூறப்படுகிறது. “இஸ்லாம் உலகில் பரவுவதற்கு முன்னரே அறபு மக்கள் திரை கடலோடித் திரவியம் தேடுபவர்களாக வாழ்ந்து வந்தனர். பல நாடுகளைப் பற்றி அறிந்திருந்தனர். சீனதேசம் வரை சென்றிருந்தனர்.... அறாபியர்கள் பண்டமாற்று வியாபாரத்துக்காகக் கப்பல் மூலம் தமிழ் நாட்டுக்கு வந்து சென்றனர் என்பதற்குச் சங்க காலத் தமிழ் இலக்கியங்களில் சான்றுகள் உள்ளன. சுள்ளி என்னும் ஆற்றிலே மரக்கலத்தில் சென்று பண்டமாற்று வியாபாரத்தில் யவனர் ஈடுபட்டமையால் அங்கு இருந்த முசிறிப் பட்டினம் செல்வம் கொழித்து விளங்கியது என அகநானூறு (149) கூறுகிறது. இந்த முசிறிப் பட்டினம் அறபு மொழியிலிருந்தே அப்பெயரைப் பெற்றது என அறிஞர் கூறுவர்” (ம.முகம்மது உவைஸ், பீ.மு.அஜ்மல்கான், இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, பக்.11-12) என்ற கூற்றினால் இஸ்லாமியரின் வணிக நடவடிக்கைகள் தமிழகத்துடன் பண்டைக் காலத்தில நடைபெற்றமையை

SRM INSTITUTE OF SCIENCE & TECHNOLOGY

(Deemed to be University u/s 3 of UGC Act, 1956)

மேலாண்மையியல் புலம், தமிழ்த்துறை, தமிழ்ப்பேராயம்

திரு. இராமசாமி நினைவு அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பக் கல்வி நிறுவனம்

பிரணவ் ஆய்விதழ்

நுண்கலை/ தமிழ் / பல்துறை

இணைந்து நடத்திய

பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கம்

“தமிழ் வளர்ச்சியில் சமயங்களின் பங்கு”

Special Issue - Volume -2 Issue - 4

அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

அதற்குப்பின்னர் இஸ்லாமியர்கள் இந்தியாவிற்குள் படையெடுத்து வந்தனர் என்று கூறினாலும் எகிப்திலிருந்து புலம்பெயர்ந்து வந்து சில இஸ்லாமியர்கள் தமிழகத்தில் குடியேறினர் என்றும் கூறப்படுகிறது. “பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டின் துவக்கத்தில் எகிப்தை ஆண்டு வந்த கொடுங்கோல் மன்னன் முகம்மது இப்னு கலாலுனின் கொடுமை தாங்க இயலாது சில அரபிக் குடும்பங்கள் சையித் ஜமாலுத்தின் அவர்களின் தலைமையில் கடல் கடந்து வந்து காயல்பட்டினத்தில் குடியேறின.” (அப்துற் றஹீம், முஸ்லிம் தமிழ்ப் புலவர்கள், ப.20) என்ற கூற்றினால் இதனை அறிந்து கொள்ளலாம். இதனால் இஸ்லாமியர்கள் வட இந்தியாவில் பரவியது போல தமிழ்த்திலும் குடியேறி வாழ்ந்தனர். இங்குள்ள மக்களை இஸ்லாம் சமயத்தை நோக்கி ஈர்த்தனர். இஸ்லாமியர்கள் இங்குள்ள அரசுகளின் படைகளில் பணியாற்றினர். இஸ்லாமியப் படையெடுப்பின் போது கூட தமிழக அரசுகளின் சார்பாக அவர்களை எதிர்த்து இஸ்லாமிய தமிழ்க் குடிகள் போரிட்டனர் என்றும் கூறப்படுகிறது. மாலிக்காபூர் படையெடுத்து வந்த போது இஸ்லாம் படை வீரர்களை ஒதுங்கியிருக்குமாறு கூறியதற்கு தாம் பாண்டி நாட்டு வீரர்கள் என்று கூறி போரில் ஈடுபட்டனர் எனவும் கூறப்படுகிறது. இவ்வாறு தமிழ்ப் பற்றும் நேசமும் கொண்டவர்களாக இஸ்லாமியர்கள் தமிழோடு தம்மை இணைத்துக் கொண்டனர். “நாட்டுப் பற்று நனிசிறக்க தமிழ்நாட்டில் வாழ்ந்து தமிழ் மக்களை மணந்து தமிழர்களாகவே மாறி விட்ட அவ்வரபி முஸ்லிம்கள் மொழிப்பற்று மிக்கவர்களாகவே மிளிர்ந்தனர்.” (அப்துற் றஹீம், முஸ்லிம் தமிழ்ப் புலவர்கள், ப.22) என்ற குறிப்பினால் இஸ்லாமியர்கள் தமிழ்ப் பற்றுக் கொண்டது மட்டுமின்றி தமிழ் மொழியைக் கற்று அதன் மூலம் இலக்கிய ஆக்கங்களிலும் ஈடுபட்டனர்.

இஸ்லாமியரின் இலக்கிய பணிகள்

“பதினைந்தாம் நூற்றாண்டுக்குப் பின்னர் தொடங்கிய இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியப் பணி இன்றுவரை தங்கு தடையின்றி நடைபெற்று வருகின்றது. தகுந்த முறையில் முஸ்லிம் இலக்கியங்கள் வெளியுலகுக்கு அறிமுகப்படுத்தப்படாமையால் முஸ்லிம் தமிழ் இலக்கியங்கள் என்று ஏதுமில்லை என்று பிற சமயத்தவர்கள் கருதும் நிலை ஏற்பட்டது. சீறாப்புராணமோ மஸ்தான் சாகிபு பாடல்களேர்தான் முஸ்லிம்களால் தமிழ் மொழிக்குத் தரப்பட்டவை என்ற உணர்வு தமிழ் மக்களுக்கு ஏற்பட்டிருந்தது. முஸ்லிம் தமிழ்ப் புலவர்கள் தொடாத இலக்கியத் துறையே இல்லை என்று சொல்லுமளவுக்கு எண்ணற்ற இலக்கியச் செல்வங்களை வழங்கியிருக்கின்றனர்” (ஜே.எம்.சாலி, இஸ்லாமியத் தமிழ்க் காவியங்கள், ப.20) என்று குறிப்பிடுவதிலிருந்து இஸ்லாமியர்கள் பல்வேறு வகைமை இலக்கியங்களை படைத்துள்ளனர் என்பதை அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. இஸ்லாமியக் காப்பியங்கள், இஸ்லாமியச் சிற்றிலக்கியங்கள் என வகைப்படுத்தப்படும் பன்னூற்றுக்கணக்கான இலக்கிய ஆக்கங்கள் தமிழில் உள்ளன. அதே போல் நவீன இலக்கியங்களும் காணப்படுகின்றன. இஸ்லாமிய இலக்கியங்களில் மிகப் பழமையானது என்று கூறப்படுவது பல்சந்த மாலை என்னும் நூலாகும். இந்நூலைப் பற்றி “இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியப் பரப்பிலே தோன்றிய நூல்கள் பல,

SRM INSTITUTE OF SCIENCE & TECHNOLOGY

(Deemed to be University u/s 3 of UGC Act, 1956)

மேலாண்மையியல் புலம், தமிழ்த்துறை, தமிழ்ப்பேராயம்

திரு. இராமசாமி நினைவு அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பக் கல்வி நிறுவனம்

பிரணவ் ஆய்விதழ்

நுண்கலை/ தமிழ் / பல்துறை

இணைந்து நடத்திய

பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கம்

“தமிழ் வளர்ச்சியில் சமயங்களின் பங்கு”

அவற்றுள் எமக்குக் கிடைக்கக் கூடிய மிகப் பழமையான நூல் பல்சந்தமாலை என்னும் இலக்கியமாகும். இப்பல்சந்த மாலையில் இருந்தும் கூட ஒரு சில பாடல்களே இப்பொழுது எமக்குக் கிடைத்து உள்ளன. பழங்காலத்தில் தோன்றிய இப்பாடல்கள் உதாரணச் செய்யுட்களாகத் தரப்பட்டுள்ளன.” (முகம்மது உவைஸ், பீ.மு.அஜ்மல்கான், இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு – 1, ப.64) என்று குறிப்பிடுகின்றனர். தமிழ்க் காப்பியங்களில் சீறாப்புராணம் தோன்றுவதற்கு முன்னர் கி.பி.1590ஆம் ஆண்டு கனகாபிஷேக மாலை என்ஓனும் காப்பியம் தோன்றியதாகக் குறிப்பிடுகிறார் முகம்மது உவைஸ். அதற்குப் பின்னர்தான் சீறாப்புராணம் இயற்றப்பட்டது என்பதும் ஆனால் அது பற்றிய உறுதியாகத் தகவல்கள் கிடைக்கப் பெறவில்லை என்றும் கூறப்படுகிறது. இவ்வாறு தோன்றி வளர்ந்த இஸ்லாமிய இலக்கியங்கள் நவீன உரை இலக்கியத்திலும் முத்திரை பதித்துள்ளது என்று கூறுவதுண்டு.

தமிழ்ப் புதினங்களும் இஸ்லாமும்

இஸ்லாமியர்கள் நவீன இலக்கியங்கள் யாவிலும் தம் ஆக்கங்களை வெளிப்படுத்தியுள்ளனர். சிறுகதை, கவிதை, நாடகம், புதினங்கள் எனப் பலவற்றிலும் ஈடுபட்டுள்ளனர். இதில் புதினங்கள் என்பவை பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் தோன்றி வளர்ச்சி பெற்ற இலக்கிய வகையையாகும். நாவல் என்பதையே தமிழில் புதினம் என்று வழங்கலாயினர். காப்பியத் தன்மை கொண்டதாக விளங்கும் நாவல் பற்றி “பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பின்பகுதியில் 1879 தமிழில் புதுவகை நாவல் வடிவமாய் வெளிப்படல் ஏற்படுகிறது. இந்த நாவல் வடிவத்தின் உந்து சக்தி இரண்டாயிரமாண்டுகளாய் தன்னை ஓரினமாய் சேகரமாக்கிய இனச் சரித்திரம்தான். நாவலும் காவியமும் ஒன்றுக்குள் ஒன்று தாக்கம் கொண்டு தமிழ் வாழ்வை உயிர்த்துடிப்புடன் ஒன்று இன்னொன்றாய் நீட்சிப் படுத்தியபடியே உள்ளன.” (தமிழுவன் (தொ.ஆ) தமிழ் நாவல் எழுத்தின் அண்மைக்காலப் போக்குகள், ப.14) என்ற கூற்றினால் தமிழ் இலக்கியத்தில் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் தோன்றிய புதிய இலக்கிய வகையாக இருந்தாலும் காவியத்தின் தன்மைகளைக் கொண்டிருப்பதாக அறிஞர்களால் சுட்டப்பட்டது.

தமிழில் தோன்றிய முதல் நாவல் என்று பிரதாப முதலியார் சரித்திரம் வேதநாயகம்பிள்ளை எழுதியது. தமிழின் இரண்டாவது புதினம் சுகுண சுந்திரி என்று கூறுவதுண்டு. ஆனால் இலங்கையில் சித்தி லெவ்வை மரைக்காயர் எழுதிய அசன்பே சரித்திரமே இரண்டாம் தமிழ் நாவல் என்று கூறப்படுகிறது. இதனை “வேதநாயகம்பிள்ளையின் இரண்டாவது நாவலான சுகுண சுந்திரி வெளிவருவதற்கு இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வெளிவந்த அசன்பே சரித்திரம் என்ற கதையே வரலாற்று அடிப்படையிலர் தமிழில் வெளிவந்த இரண்டாவது நாவல் என்ற தகுதி பெறுகிறது. இலங்கை சுபீம் கோர்ட்டு ப்ராக்டரும் (நியாயவாதியும்) முஸ்லிம் நேசன் பத்திரிகையின் அதிபருமாக இருந்த சித்தி வெவ்வை மரைக்காயர் என்ற முகம்மது காசிம் மரைக்காயர் எழுதிய இந்தக் கதை பல சிறப்புக்களைக் கொண்டது. அசன்பேயுடைய கதை என்ற தலைப்பில் முதலில் இலங்கையில் 1885இல் வெளியிடப்பட்ட இந்த நாவலின் கதை எகிப்து நாட்டின் தலைநகரான கெய்ரோவில் ஆரம்பித்து

SRM INSTITUTE OF SCIENCE & TECHNOLOGY

(Deemed to be University u/s 3 of UGC Act, 1956)

மேலாண்மையியல் புலம், தமிழ்த்துறை, தமிழ்ப்பேராயம்

திரு. இராமசாமி நினைவு அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பக் கல்வி நிறுவனம்

பிரணவ் ஆய்விதழ்

நுண்கலை/ தமிழ் / பல்துறை

இணைந்து நடத்திய

பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கம்

“தமிழ் வளர்ச்சியில் சமயங்களின் பங்கு”

Special Issue - Volume -2 Issue - 4

இந்தியாவில் பம்பாய், சூரத் கல்கத்தா முதலிய நகரங்களையும் மேற்கே அலெக்சாந்திரியா, பெய்ரூத் முதலிய நகரங்களையும் நிலைக்களன்களையும் கொண்டு வளர்கிறது” (பெ.கோ.சுந்தரராஜன், சோ.சிவபாதசுந்திரம், தமிழ் நாவல், ப.41-42) என்ற குறிப்பிலிருந்து தொடக்க காலத்திலேயே தமிழில் தோன்றிய புதினங்களில் இரண்டாவது நாவலாக குறிக்கப்படுகிறது. தொடக்க கால இஸ்லாமியப் புதினங்கள் அனைத்தும் வரலாற்று புதினங்களாகவே இருந்தன என்று குறிப்பிடுகின்றனர். 1980களுக்கப் பின்னர்தான் புதிய சொல்முறைகளைக் கடைபிடித்து சமூக, பொருளாதார, அரசியல் சார்ந்த புதினங்களை எழுதினார்கள்.

சித்தி ஜூனைதா பேகம் தமிழில் புதின எழுத்தாளர்களில் குறிப்பிடத்தக்கராவார். அவருடைய ஹலீமா அல்லது கற்பின் மாண்பு என்னும் முதல் கதை அவரை புரட்சி பெண்ணாக அடையாளம் காட்டியது. அதற்குப் பின் கடமையா? காதலா என்னும் புதினம் இவருக்கு நற்பெயரை ஈட்டித் தந்தது. அதற்குப் பின் வனஜா அல்லது கணவனின் கொடுமை, சண்பகவல்லிதேவி அல்லது தென்னாடு போர்ந்த அப்பாவிய குலத் தென்றல், பெண் உள்ளம் அல்லது சுதந்திர உதயம் என்பன போன்ற புதினங்களை எழுதினார். இவர் எழுதிய திருநாகூர் அண்ணலின் திவ்ய மாண்பு என்பது வரலாற்று புதினம் ஆகும். இவருடைய படைப்புகள் பற்றிக் கூறும் போது “அந்தக் கால இஸ்லாமிய உலகில் நாகூரிலிருந்து புரட்சி செய்த ஒரு படைப்பாளி என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. இன்னும் ஒரு படி மேலே போய் வரலாறு படைத்தவர். படிக்காத மேதை என்று வருணித்தாலும் பொருத்தமானதே என்கிறார் பேராசிரியரும் எழுத்தாளரும் ஜூனைதா பேகத்தின் தங்கை மகனான நாகூர் ரூமி. மேலும் அவர் எழுதப்பட்ட காலம், சூழல், பின்புலம், ஆச்சிமாவின் பள்ளிப் படிப்பின்மை மற்றும் அந்தக் காலத்தில் பெண்களுக்கிருந்த கட்டுப்பாடுகள் இவற்றையெல்லாம் கணக்கிலெடுத்துப் பார்ப்போமேயானால் இவற்றையெல்லாம் மீறி அவர்கள் எழுதி தனது பெயரையும் போட்டு, தன் வீட்டு முகவரியையும் கொடுத்து உருவப் படங்களுடன் கூடிய புத்தகமாகவும் வெளியிட்டுள்ளார்கள். ஆச்சிமாவின் துணிச்சலும் அந்த இளவயதிலிருந்த முதிர்ச்சியும் வியப்பை ஏற்படுத்துகிறது” (<http://www.tamilonline.com/thendral/article.aspx?aid=9171>) என்று குறிப்பிடுவதிலிருந்து அறிந்து கொள்ளலாம்.

தற்காலத்து புதினங்கள்

தொடக்க காலத்திய இஸ்லாமியப் புதினங்கள் பெரும்பான்மையும் வரலாறுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தன. “1980களுக்குப் பிறகு புனைகதைகளில் பொருண்மை சார்ந்து பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. தோப்பில் முகம்மது மீரானின் ‘ஒரு கடலோர கிராமத்தின் கதை’ (1988) நாவலிலிருந்து இம்மாற்றத்தைக் காண முடியும். இவருடைய முதல் நாவல் கூனன் தோப்பு. இந்நாவல் அவர் எழுதி 25 ஆண்டுகள் கழித்தே (1993) வெளிவந்தது. முகம்மது மீரானின் நான்கு நாவல்களும் இவரின் சொந்த ஊரான கன்னியாகுமரி மாவட்ட, தேங்காய்பட்டணம் பகுதியைக் களமாகக் கொண்டவை. ஆளுர் ஜலால், ஜே.எம்.சாலி, கருணை மணாளன், புன்னியாமீன் அப்துல் ஸமது, ஜூனைதா ஷேரீப், சல்மா, மீரான் மைதீன், ஜாகிர் ராஜா, அர்ஷியா என்று புனைகதையாளர்களின்

SRM INSTITUTE OF SCIENCE & TECHNOLOGY

(Deemed to be University u/s 3 of UGC Act, 1956)

மேலாண்மையியல் புலம், தமிழ்த்துறை, தமிழ்ப்பேராயம்

திரு. இராமசாமி நினைவு அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பக் கல்வி நிறுவனம்

பிரணவ் ஆய்விதழ்

நுண்கலை/ தமிழ் / பல்துறை

இணைந்து நடத்திய

பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கம்

“தமிழ் வளர்ச்சியில் சமயங்களின் பங்கு”

பட்டியல் நீண்டு கொண்டே செல்கிறது.” (https://www.keetru.com/index.php?option=com_content&view=article&id=12234&Itemid=139) என்று இஸ்லாமிய புதின வளர்ச்சியில் உருவான பல்வேறு ஆண், பெண் எழுத்தாளர்கள் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார் மு.நஜ்மா.

கடலோரத்தின் கிராமம் எழுதிய தோப்பில் முகம்மது மீரான் இஸ்லாமிய இதழ்களில் எழுதி வந்தார் ஆதலால் பெரும்பான்மையோருக்கு அடையாளம் தெரியவில்லை. அவருடைய கூனன் தோப்பு, சாய்வு நாற்காலி, துறைமுகம் போன்ற புதினங்கள் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியில் முக்கியத்துவம் பெறக் கூடியவை ஆகும். “மீரான் சுமார் இருபது ஆண்டு காலம் தமிழ் இலக்கியத்தோடு தொடர்பு கொண்டிருந்த போதிலும் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வரை வெளி உலகில் பரவலாக அறியப்படாதவராகவே இருந்திருக்கிறார். இதற்கு முக்கியமான ஒரு காரணம் அவரது படைப்புகள் அனைத்தும் இஸ்லாமிய சஞ்சிகைகளில் வெளிவந்தமை எனலாம்” (எம்.ஏ.நுஃமான், சமூக யதார்த்தமும் இலக்கியப் புனைவும், ப.115) என்று குறிப்பிடுகிறார் எம்.ஏ.நுஃமான். தமிழின் சிறந்த எழுத்தாளர்களில் ஒருவராக இன்றும் கூறப்படுகிறவராக இருக்கிறார்.

கீரனூர் ஜாகிர் ராஜா இன்று எழுதி வரும் எழுத்தாளர்களில் இஸ்லாமிய சமூகம் ஒரு மூடுண்ட சமூகம் என்பதை கலைத்துப் போடும் எழுத்துக்குச் சொந்தக்காரர் ஆவார். அவருடைய எழுத்துக்களைப் பற்றி “இஸ்லாமியச் சமூகத்தில் காணப்படும் படி நிலைகளைப் பொருளாதார அடிப்படையில் கட்டமைக்கும் தோப்பில் முகம்மது மீரான் ஒருபுறமிருக்க வேறு ஒரு உலகைப் படம்பிடித்துக் காட்டுகின்றார் ஜாகிர் ராஜா. இவரின் ‘மீன்காரத்தெரு’ (2006) நாவலில் வரும் பங்களா தெரு மக்கள், ‘துருக்கித் தொப்பி’ நாவலில் வரும் வடக்குத் தெரு மக்கள் உயர்சாதி இசுலாமியர்களாகவும் அவர்களுக்குப் பணிவிடை செய்பவர்கள் தாழ்ந்த சாதி இஸ்லாமியர்களாகவும் காட்டப்பட்டுள்ளனர். இதனை, “மீன்காரத் தெருக்காரர்கள், ஆட்டுக்கறி சாப்பிடும் ராவுத்தர்கள், மாட்டுக்கறி சாப்பிடும் லெப்பைகள் அவர்களுக்குள்ளிருக்கும் மேல்-கீழ் மனோபாவம் பற்றி உள்ளார்ந்த வலியுடன் பேசுகிறார்” என்று ஜாகிர் ராஜா நாவல்களின் உயிர் நாடியை விளக்குகிறார் நாஞ்சில் நாடன் (2008:8). இசுலாமியர்களில் ராவுத்தர்கள், மரைக்காயர்கள் அதன் கீழ் லெப்பைகள் அதற்கும் கீழ் ஓசாக்கள் (நாவிதர்), வண்ணார், மீன்பிடி தொழில் செய்வோர், துப்புரவு தொழில், நெசவு, கசாப்புக் கடை வியாபாரம், தர்காக்களில் வாழும் முஸாபர்கள் என்று சாதி வாரியாகப் பிரிந்து கிடக்கின்ற சமூகத்தை அடையாளம் காட்டுகிறார். மேல் வர்க்கத்தினரின் பொருளாதார, பாலியல் சுரண்டல்களையே கதைக்கருவாகக் கொண்டவை இவரது நாவல்கள்.” (https://www.keetru.com/index.php?option=com_content&view=article&id=12234&Itemid=139) என்று கீரனூர் ஜாகிர்ராஜாவின் படைப்புகள் சித்திரக்கும் இஸ்லாமிய பன்மியத் தன்மை கொண்ட உலகை சுட்டிக் காட்டுகிறார் நஜ்மா.

இது போல் இஸ்லாமிய பெண்களின் மனவுலகை திறந்து கர்ட்டியவராக சுட்டப்படுகிறவர் சல்மா ஆவார். “இறுக்கமான வாழ்வைக் கொண்டுள்ள இஸ்லாமியச் சமூகத்திற்குள் ‘பெண்கள்’ பற்றிய மிக நீண்ட உரையாடலை வெளிப்படையாகப் பதிவு செய்ததில் சல்மாவின் இரண்டாம் ஜாமங்களின்

கதை நாவல் (2004) முக்கியப் பங்கு வகிக்கின்றது. அடக்கி வைக்கப்பட்ட உணர்வுகள் சந்தர்ப்பம் வாய்க்கும்போது விசையுடன் வெளிப்படும் என்பதை நாவல் முழுவதும் காணலாம். 'பேச்சு சுதந்திரம்' என்பது பாலியல் பேச்சுக்களை வெளிப்படையாகப் பேசுவதாகவும் அதிலும் ஆண்களின் உடல் உறுப்புக்களைக் கேலி செய்வதன்மூலம் திருப்தி அடைவதாகவும் காட்டப்பட்டுள்ளது." (https://www.keetru.com/index.php?option=com_content&view=article&id=12234&Itemid=139) என்று குறிப்பிடுகிறார். சல்மா மேலும் மனாமியங்கள் என்ற புதினத்தையும் எழுதியுள்ளார். பால்யம் சிறுகதைத் தொகுப்பும் இவருடைய எழுத்து பணியின் தீவிரத்தை உணர்த்தக் கூடியனவாகும்.

மதுரையை கதைக்களமாகக் கொண்டு இயங்கி வரும் எழுத்துக்களை எழுதியவர் எஸ்.அர்ஷியா ஆவார். இவருடைய மகளின் பெயரில் எழுதி வரும் இவர் பெண் சொத்துரிமை குறித்த நாவலாக ஏழரை பங்காளி வகையறா என்பது அமைந்திருக்கிறது. இந்நாவல் குறித்து "பெண் சொத்துரிமை அடிப்படையில் உருவான ஏழரைப் பங்காளி வகையறாவில் பிந்தைய தலைமுறையில் அதைப் பற்றிய குரல் எழுப்பவே இல்லை. ஆணின் ஊதாரித்தனத்திற்குப் பலியாகும் பெண்கள், கைவிடப்பட்ட பெண்கள், அனாதைகள் முதலியோருக்கு 'தர்கா' அடைக்கலம் தரும் இடமாக உள்ளதைக் குறிப்பிட்டுள்ளார் எஸ்.அர்ஷியா. இஸ்லாமியச் சமூகத்திலிருந்து வெளி உலகில் சுதந்திரமாக, சஞ்சரிக்கும் 'அலிமா' என்னும் கதை மாந்தரை மையமாகக் கொண்டது" (https://www.keetru.com/index.php?option=com_content&view=article&id=12234&Itemid=139) என்று குறிப்பிடுகிறார். மேலும் தமிழில் இயங்கி வரும் பல்வேறு வகைமை எழுத்துக்களை எழுதி வரும் இஸ்லாமிய எழுத்தாளர்களை "ஸ்லாமியத்தில் இல்லாத வரதட்சணைப் பழக்கம் குறித்துப் பெரும்பாலான நாவல்கள் பேசுகின்றன. ஜுனைதா ஷெரீபின் காட்டில் எரிந்த நிலா, சாணைக் கூறை, அவளுக்கும் ஓர் இதயம், மூன்றாம் பிறை, ஜே.எம்.சாலியின் பணவிலங்கு, ஹிமானா சையதின் புயலில் ஒரு பூ, பசுமைப் பூக்கள், கருணை மணாளனின் வெள்ளை ரோஜா, மாமியார் முதலிய நாவல்கள் குறிப்பிடத்தக்கன" (https://www.keetru.com/index.php?option=com_content&view=article&id=12234&Itemid=139) என்று தமிழில் இயங்கி வரும் பல்வேறு இஸ்லாமியப் புதின ஆசிரியர்களைப் பற்றி எடுத்துரைக்கிறார் நஜ்மா.

முடிவுரை

இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியம் என்பது உருது மொழியை பின்புலமாகக் கொண்டதாகக் கூறப்படுவது வழக்கம் ஆகும். தமிழில் தோன்றிய இஸ்லாமிய இலக்கிய வகைகள் எண்ணிறந்தனவாக இருக்கின்றன. அவற்றில் காப்பியங்கள் முதன்மை வகிக்கின்றன. அதற்குப் பின் சிற்றிலக்கியங்கள் பெரும்பான்மையாகக் காணப்படுகின்றன. மேலும் நவீன தளத்தில் புதினங்கள் மிகுதியாக எழுதப்பட்டுள்ளன. தமிழில் சிறந்து விளங்கும் எழுத்தாளர்களில் இஸ்லாமிய எழுத்தாளர்களின் பங்கு அளவிடற்கரியது. சமூக, பொருளாதார, குடும்ப பிரச்சினைகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட புதினங்களை எழுதியவர்களாக இவர்கள் காணப்படுகின்றனர். அடக்குமுறை, பெண் சொத்துரிமை, தீண்டாமை, சாதிய வேறுபாடு, பெண்ணின் அகவெளி ஆகியனவற்றைக் கருவாகக் கொண்ட தமிழ்

SRM INSTITUTE OF SCIENCE & TECHNOLOGY

(Deemed to be University u/s 3 of UGC Act, 1956)

மேலாண்மையியல் புலம், தமிழ்த்துறை, தமிழ்ப்பேராயம்

திரு. இராமசாமி நினைவு அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பக் கல்வி நிறுவனம்

பிரணவ் ஆய்விதழ்

நுண்கலை/ தமிழ் / பல்துறை

இணைந்து நடத்திய

பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கம்

"தமிழ் வளர்ச்சியில் சமயங்களின் பங்கு"

Special Issue - Volume -2 Issue - 4

இஸ்லாமிய புதினங்கள் மிகுதியாகக் காணப்படுகின்றன. அந்த வகையில் தமிழ் மொழி வளர்ச்சியில் இஸ்லாமிய புதினங்கள் மிகுந்த பங்காற்றுகின்றன என்பதை அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.